

Тазкия дарслари (113-дарс). Қорин ва фарж шаҳвати (иккинчи мақола)

13:00 / 05.12.2020 7242

Фарж шаҳвати ҳақида бир-икки оғиз сўз юритсак. Аллоҳ таоло одам зотини жинсий шаҳватли қилиб яратган. Албатта, бу беҳикмат эмас.

Уламоларимизнинг таъкидлашларича, жинсий шаҳватнинг иккита катта ҳикмати бор: биринчиси – инсон наслининг бардавом бўлиши учун хизмат қилиши. Иккинчиси – охират лаззатларини қиёслаш учун хизмат қилиши. Бир нарсани татиб, тушунмагунча унга қизиқиш бўлмайди. Бинобарин, шаҳватнинг мазасини тушунган инсон билсинки, охиратдаги шаҳватлар бундан ҳам афзал ва беқиёсдир. Унга етишиш учун эса бу дунёда шаҳватни фақат ҳалол йўл билан қондириш зарур.

Аммо бу шаҳватни жиловлаб, мўътадил даражада тутилмаса, кўпгина бало-офатлар келиб чиқади.

Шунинг учун ҳам Исломда зино қаттиқ қораланган ва унга олиб борувчи йўллар ҳам маҳкам тўсилган.

لُجْرٌ نُّوْلُخِي آلٍ مِّمَّ لَسَوَّهِ لَعَلَّ لِي صَيِّبٌ نَّجَلٍ لِّلْأُولَى رَلْأَقَوِّ
يُذِمُّرَّتْ لِهَآوَرٍ نَّاطِيَّ شَلْأَمْةَ ثَلْأَنَآكُ الْإِةَ أَرْمَابِ

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бир эркак зинҳор бир аёл билан холи қолмасин! Агар шундай бўлса, учинчилари шайтон бўлур», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

نَمَلْأَجْرَلْأَى لَعَلَّ رَضَاءً نَّوْفِ يَدْعَبُ تَكَرَّتْ أَمْ يُذِمُّرَّتْ لْأَوْنِي خِيَّ شَلْأَلْوَ
ءِاسْنَلْأ

Икки шайх ва Термизийнинг ривоятида:

«Ўзимдан кейин эркакларга аёллардан кўра зарарлироқ фитнани қолдирмадим», дейилган».

مِّمَّ لَسَوَّهِ لَعَلَّ لِي صَيِّبٌ نَّجَلٍ لِّلْأَوْنِي خِيَّ شَلْأَلْوَ
نَّوْفِ يَدْعَبُ تَكَرَّتْ أَمْ يُذِمُّرَّتْ لْأَوْنِي خِيَّ شَلْأَلْوَ
يُذِمُّرَّتْ لِهَآوَرٍ نَّاطِيَّ شَلْأَمْةَ ثَلْأَنَآكُ الْإِةَ أَرْمَابِ

Саҳл розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким менга икки оёғи орасидаги нарсанинг ва икки жағи орасидаги нарсанинг кафолатини берса, мен унга жаннатнинг кафолатини бераман», дедилар».

Бухорий ва Термизий ривоят қилишган.

Ҳадиси шарифдаги икки оёқнинг орасидаги нарсадан мурод – жинсий аъзо, икки жағ орасидаги нарсадан мурод – тил.

Демак, ким зинодан ва тили билан куфр-ширк сўзларни айтишдан сақланса, жаннатий бўлиши муҳаққакдир.

Солиҳлардан баъзилари: «Агар бир киши менга байтулмолни омонат тарзда берса, унинг омонатига хиёнат қилмасликка кўзим етади. Аммо биров менга бир қора аёлни омонат қолдириб, бир соат у билан холи қоладиган бўлсам, ўзимга ўзимнинг кўзим етмайди», деганларида шаҳватни енгишнинг қийинлигини назарда тутганлар.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ الصَّبِيِّ لَلْبَلْبِ نَعْنَعُ ، نَعْنَعُ لَلْبَلْبِ الصَّبِيِّ لَعْلَلُ
كَلَّ تَسْبِيْلُو كَلَّ الْوَالِدِ كَلَّ نِإْفِ ، رَظْنِ لَلْبَلْبِ رَظْنِ لَعْلَلُ عَيْلَعُ أَي : لَقِ
يُذِمُّ رَظْنِ لَو دَوَادُ وَبَأْ هَاوَرُ . رَظْنِ لَلْبَلْبِ

Али розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Эй Али! Назарга назарни эргаштирма. Албатта, биринчиси сен учун зарарсиз бўлса ҳам, бошқаси ундай эмас», дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

Биринчи назар номаҳрамга тўсатдан тушгани учун зарарсиз ҳисобланади, гуноҳ бўлмайди. Аммо ундан кейин яна қайта назар солишни тасодиф деб бўлмайди, буниси қасддан бўлган бўлади ва гуноҳ ҳисобланади.

Ушбу таълимотлар ҳам Ислом жамиятини пок сақлаш, йигит-қиз ва эркак-аёлларни турли ношаръий ишлардан, улардан келиб чиқадиган нохуш оқибатлардан сақлаш учун келган.

Ислом шариати ҳукми бўйича эркак кишининг аёлларнинг йўлини тўсиши, тегажоғлик қилиши, гап отиши у ёқда турсин, пинҳона назар солиши ҳам ҳаром ҳисобланади. Бу ҳам хиёнат саналади.

Уйланмоқчи бўлса, шариат кўрсатмаси бўйича назар солсин. Шунда гуноҳ ҳам бўлмайди, биров маломат ҳам қилмайди. Ўз хотинига хоҳлаганича назар солсин, ундан лаззат олсин, савоб бўлади. Аммо бировнинг хотинига ёки бировнинг хотини бўладиган шахсга шаҳват назари билан қарамасин. Агар зино содир бўлмаган чоғида ҳам, кўз зиноси бўлади. Хиёнат содир бўлади. Шунинг учун Аллоҳдан ва қиёмат кунидан умиди бор эркаклар номаҳрам назарлардан ўзларини сақласинлар, аёл-қизлар эса ўзларини кўз-кўз қилмасинлар.

عَيْلَعُ لَلْبَلْبِ الصَّبِيِّ لَلْبَلْبِ نَعْنَعُ ، نَعْنَعُ لَلْبَلْبِ الصَّبِيِّ رَظْنِ رَظْنِ لَعْلَلُ بَأْ
رَظْنِ لَلْبَلْبِ رَظْنِ لَعْلَلُ نَمُّ طَحَّ مَدَّ نَبَا عَيْلَعُ بَلْبِ لَلْبَلْبِ نَمُّ لَقِ مَلَسَ وَ
رَظْنِ لَلْبَلْبِ نَمُّ لَقِ مَلَسَ وَ رَظْنِ لَلْبَلْبِ نَمُّ لَقِ مَلَسَ وَ رَظْنِ لَلْبَلْبِ نَمُّ لَقِ مَلَسَ وَ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Албатта, Аллоҳ Одам боласига унинг зинодан бўлган насибасини ёзгандир. Уни олмаслиги амри маҳолдир. Бас, икки кўзнинг зиноси назардир. Тилнинг зиноси нутқдир», дедилар».

نُذَالِ اَنْزَوُ يُشَمَلِ اَنْيَلْجِرْلِ اَنْزَوُ اَنْطَبَلِ اَنْيَدِيْلِ اَنْزَوُ اَنْيَاوَرِ يَفِ دَاوَرِ
اَنْرَفَلِ اَوْيَهْتَشَتْ وَيَنْمَتْ سَفْنَلِ اَوْ اَنْبُقْلِ اَمْفَلِ اَنْزَوُ اَنْمَتْ سَلِ
هُبِّدَكِّي وَ لَوْلَا دُوْقُ دَصِي

Бошқа бир ривоятда:

«Икки қўлнинг зиноси ушлаш, икки оёқнинг зиноси юриб бориш, кулоқнинг зиноси эшитиш, оғизнинг зиноси ўпишдир. Нафс уни орзу ва иштаҳа қилур. Фарж эса уни тасдиқлар ёки ёлғонга чиқарур», дея зиёда қилинган».

Абу Довуд ва икки шайх ривоят қилишган.

Ислом жамияти том маънодаги пок жамиятдир. Ҳамма томон, ҳамма нарса пок бўлиши керак. Унда зино ҳаром. Шунингдек, зинога сабаб бўладиган нарсалар ҳам ҳаромдир. Бир нарсага сабаб бўладиган нарсаларни ҳаром қилмай туриб, унинг ўзини ҳаром қилиш мантиққа ҳам тўғри келмайди. Шунинг учун зино ҳам, унга сабаб бўладиган ҳамма нарсалар ҳам ҳаром қилинган.

Бу ишлар қаторига ушбу ҳадиси шарифда зикр этилган шаҳвоний қараш, гап-сўз, тинглов, юриб бориш ва ушлаш ҳам, бу ҳадисда зикр қилинмаган – кейин пайдо бўлган турли фаҳш суратлар, фильмлар, ёзувлар, китоблар ва бошқа нарсалар ҳам киради.

Ислом жамиятида ҳар қандай разилликларга ўрин йўқ. Муслмон одам бундай нарсаларнинг яқинига ҳам йўламаслиги керак.

(Тамом)

«Руҳий тарбия» китобидан